

XIV Mostra de Faristols Menuts

Lectura fàcil

Alumnat
d'educació
especial

Lectures

2025-2026

Índex de lectures

1. <i>TON I GUIDA</i> (adaptació d'Elisabet Abeyà).....	4
2. <i>ESTIMAT AVI</i> d'Elisabet Abeyà/Roser Capdevila.....	11
3. <i>QUÈ SERÉ QUAN SIGUI GRAN?</i> d'Elisabet Abeyà/Roser Capdevila.....	14
4. <i>SET GERMANS MÚSICS</i> d'Elisabet Abeyà/Mercè Arànega.....	19
5. Referència bibliogràfica.....	22

Presentació

Enguany dediquem la Mostra de Faristols Menuts a les efemèrides de la literatura infantil i juvenil que ens envolten. Volem apropar la figura dels escriptors i escriptores més destacats i destacades, i de les lectures més significatives que ens han acompanyat i que, en el nostre dia a dia, encara ens acompanyen per conèixer, comprendre i transferir els nostres coneixements a la comunitat educativa.

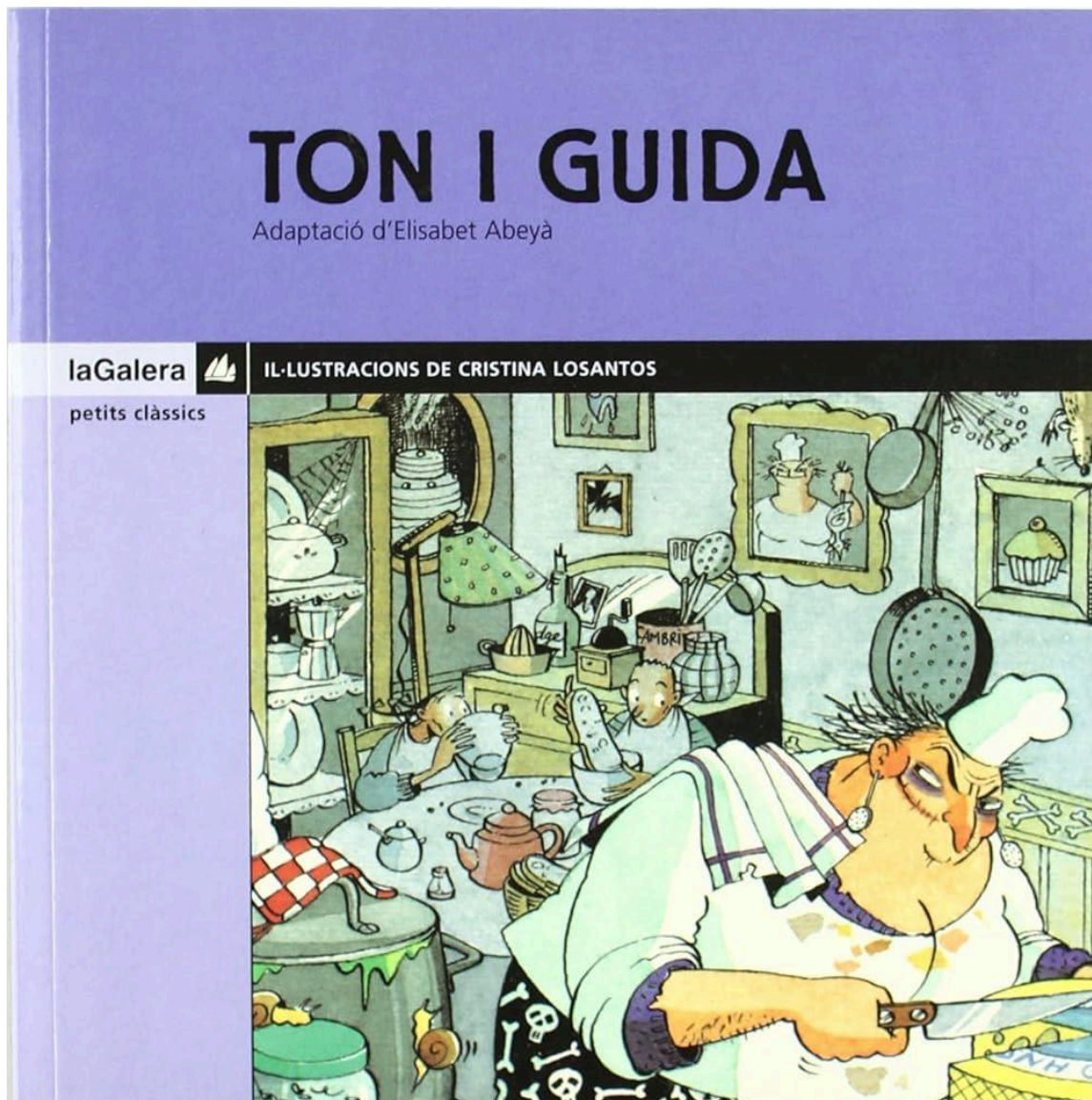
En aquest dossier us proposem una selecció de contes de lectura fàcil de l'Elisabet Abeyà per celebrar el seu 75è aniversari de naixement. Així mateix, com a centre disposeu de total llibertat per adaptar-les o modificar-les, si és el cas, segons les necessitats i els mitjans o sistemes augmentatius de comunicació o llenguatges alternatius.

Llegiu i gaudiu de les aventures literàries que ens permeten créixer i compartir moments de lectura.

Bon viatge literari!

1. TON I GUIDA

(adaptació d'Elisabet Abeyà)

Elisabet Abeyà i Lafontana (Barcelona, 1951) és una figura clau en la cultura catalana contemporània, especialment coneguda per la seva faceta com a escriptora, psicòloga i traductora. La seva labor ha estat fonamental per connectar la literatura infantil amb la pedagogia i la salut mental.

TON I GUIDA 1

En una caseta molt pobra
viven en Ton i na Guida amb son pare i la madrastra.

Un vespre, el pare va dir a la seva dona:

- Quan se'ns acabi aquest pa
ens morirem tots quatre de gana. Què podem fer?

I la madrastra va convèncer el pare
d'abandonar els nens enmig del bosc
quan anessin a cercar llenya.

Els germanets ho van sentir i es van posar molt tristos,
però abans d'anar a dormir,
en Ton va sortir de la casa
i es va omplir les butxaques d'unes pedretes rodones
que brillaven a la llum de la lluna.

L'endemà les va anar tirant pel camí del bosc.

Mentre els pares recollien llenya,
els nens es van quedar tots solets
adormits a la vora del foc.

[126 paraules]

TON I GUIDA 2

Quan es van despertar,
era negra nit i no s'hi veien gens,
però així que la lluna plena es va enfil·lar dalt del cel,
van veure les pedretes que havia tirat en Ton
i els va ser molt fàcil anar-les seguint
fins a tornar a casa.

Al cap d'un temps,
la misèria es va fer encara més gran
en aquella casa,
i la madrastra va tornar a voler abandonar els nens.

Aquell vespre, en Ton també va sentir la conversa
i va voler sortir de la casa
a agafar pedretes com l'altra vegada.
Però la porta era tancada amb clau
i no va poder sortir.

L'endemà anava desfent dins la butxaca
el pa que duia per dinar
i n'anava tirant les molles per allà on passava.

[126 paraules]

TON I GUIDA 3

Van arribar a un lloc molt amagat del bosc.

Altra vegada el pare va fer un bon foc

i va deixar allà els dos germanets.

Es van menjar entre tots dos el pa de na Guida

i es van quedar adormits.

Quan es van despertar,

van voler trobar el camí de casa i no van poder,

perquè els ocells s'havien menjat

totes les molles de pa.

Els dos germans es van quedar perduts pel bosc.

Quan ja havien caminat tota la nit i gairebé tot el dia,

van veure un ocell blanc damunt una branca.

Cantava tan bé, que es van aturar a escoltar-lo.

L'ocell es va posar a volar baixet davant d'ells

i els va anar guiant fins a una caseta.

[122 paraules]

TON I GUIDA 4

La caseta era tota feta de pa,
amb la teulada de coca,
les finestres de sucre,
la porta de torró
i la xemeneia de xocolata.

En Ton i na Guida van començar a fer tastets
d'allà on més els agradava.

Llavors van sentir una veu que deia:

- Rateta rateta

qui se'm menja la caseta?

I els nens van respondre:

- El vent, el vent

que passa rabent.

I van continuar menjant com si no hagués passat res.

Però llavors es va obrir la porta

i va sortir una bruixa, que els va convidar a entrar.

Els va donar un menjar molt bo

i els va deixar jeure en un llit net i calent.

Però va resultar que la bruixa era dolenta

i es volia menjar els nens.

[126 paraules]

TON I GUIDA 5

L'endemà va tancar en Ton dins un estable
i va manar a na Guida que fes totes les feines de la casa:
escombrar, fregar i sobretot fer bons dinars
per engreixar el seu germà.

La bruixa es volia menjar en Ton
quan estigués més grassonet,
i cada dia li deia:

- Ton petit,
mostra'm el dit.

Vejam si encara el tens tan esquifit.

En Ton treia un osset de pollastre que s'havia guardat
i quan la bruixa el tocava deia:

- Oh, que n'estàs, d'esquifit,
Ton petit!

Un dia la bruixa va perdre la paciència i va dir:

- No res, me'l menjaré encara que estigui prim com un fideu!

Quan la vella va anar a mirar
si el forn era prou calent per coure-hi en Ton,
na Guida li va donar una empenta
i la va tirar a dins.

[137 paraules]

TON I GUIDA 6

Va tancar la porta del forn i va cridar:

- Ton, som lliures, la bruixa és morta!

Els dos germanets es van omplir les butxaques

dels tresors de la bruixa

i van caminar i caminar

fins que van arribar a un gran llac.

No hi veien cap pont ni cap barca,

però se'ls va acostar un ànec blanc

i, ara l'un, ara l'altra, els va ajudar a passar a l'altra banda.

Van continuar

fins que a la fi van arribar a casa seva.

La madrastra ja era morta, però el pare era allà

i va estar content de tornar a veure els seus fills.

Amb els tresors de la bruixa,

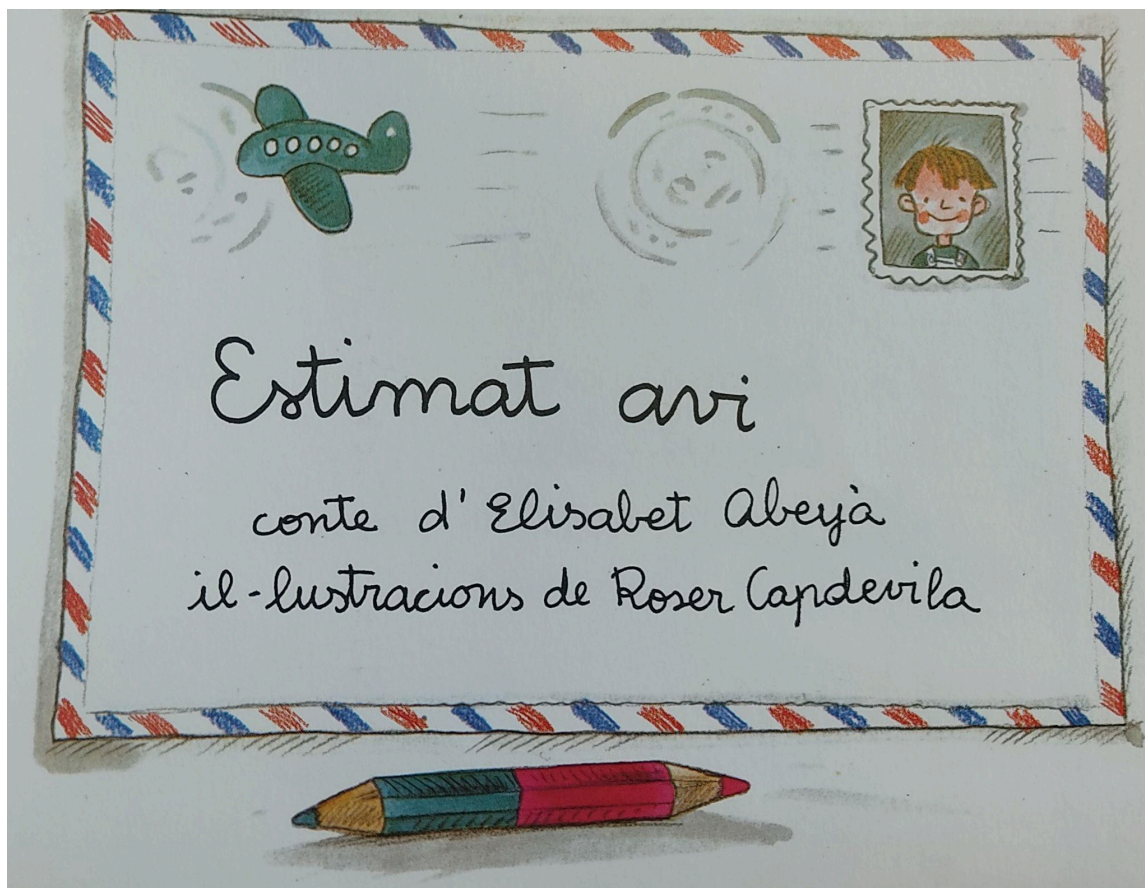
van poder comprar tot el que els calia durant molt de temps.

I tots tres van viure feliços anys i més anys.

[131 paraules]

2. ESTIMAT AVI

d'Elisabet Abeyà/Roser Capdevila

ESTIMAT AVI 1

Estimat avi,
Aquest estiu
he après moltes coses.

Ja sé nedar
i tirar-me del trampolí.

Ja sé anar amb bicicleta
sense rodetes.

Ja sé rentar-me
el cap tot sol.

Ja sé saltar a corda
carrer amunt i
carrer avall.

Ja sé rentar els plats.
Ja sé patinar.

[47 paraules]

ESTIMAT AVI 2

Ja sé endreçar
els meus calaixos i
les meves joguines.

Ja sé llegir.
És divertidíssim.
I també sé escriure.
Això ja ho veus.

Tinc ganes
de venir-te a veure
per ensenyar-te
el que sé fer.

La mare m'ha dit
que estaràs molt content.
Un petó molt gros,

Joel

[48 paraules]

3. QUÈ SERÉ QUAN SIGUI GRAN?

d'Elisabet Abeyà/Roser Capdevila

QUÈ SERÉ QUAN SIGUI GRAN? 1

Un dia la Clara va anar

a fer una volta amb barca.

Li va agradar tant que va dir:

- Quan sigui gran seré marinera!

Un altre dia la Clara va anar

a tallar-se els cabells.

Li va agradar tant que va dir:

-Quan sigui gran seré perruquera!

En sortir de la perruqueria es feia tard i la mare va dir que havien d'agafar un taxi.

A la Clara

li va agradar tant que va dir:

- Quan sigui gran seré taxista!

[80 paraules]

QUÈ SERÉ QUAN SIGUI GRAN? 2

L'endemà,

quan va anar a comprar el pa,

el forner li va mostrar

com era el forn per dins.

Li va agradar tant que va dir:

- Quan sigui gran seré fornera!

Un dia la Clara va veure

com el mecànic revisava un cotxe.

Li va agradar tant

veure el cotxe per dins

que va dir:

- Quan sigui gran seré mecànica!

[60 paraules]

QUÈ SERÉ QUAN SIGUI GRAN? 3

Un dia la Clara va veure

un jardí preciós.

Li va agradar tant que va dir:

- Quan sigui gran seré jardinera!

Un dia la Clara va anar al teatre

i va veure una bruixa fantàstica.

Li va agradar tant que va dir:

- Quan sigui gran seré bruixa!

Però la bruixa la va sentir,

es va acostar cap a ella

i li va dir:

- No has d'esperar a ser gran.

Pots ser una bruixa ara mateix.

Sé cert que totes les nenes

poden fer coses meravelloses

ben igual que jo.

[89 paraules]

QUÈ SERÉ QUAN SIGUI GRAN? 4

La Clara li va fer cas

i va començar a jugar a bruixes.

Va veure que, jugant, jugant,

podia anar canviant d'ofici:

quan volia feia de perruquera,

de mecànica, de fornera,

i de cent oficis més que li agradaven.

I ja no va dir més “quan sigui gran...”

perquè ara mateix

ja pot jugar a qualsevol cosa.

Quan sigui gran ja s'ho pensarà.

[63 paraules]

4. SET GERMANS MÚSICS

d'Elisabet Abeyà/Mercè Arànega

SET GERMANS MÚSICS 1

Vet aquí set germans.

El gran toca la guitarra.

ram, ram, ram

La segona toca la trompeta.

tararí, tararà

El tercer toca el contrabaix.

blum, blum, blum

La quarta toca el piano.

do, re, mi, fa, sol...

[37 paraules]

SET GERMANS MÚSICS 2

El cinquè toca la flauta.

tiru, liru, li

La sisena toca la bateria.

rataplam, xim, pum

I el petit toca el violí.

nyigo, nyigo

Entre tots fan una orquestra.

Fan un concert cada vespre.

I després van a dormir.

[39 paraules]

5. Referència bibliogràfica

Els fragments dels textos responen a una adaptació de les lectures:

Abeyà, E. (1995). *Estimat avi* (M. Arànega, Il·lust.). La Galera.

Abeyà, E. (1991). *Què seré quan sigui gran?* (M. Arànega, Il·lust.). La Galera.

Abeyà, E. (1991). *Set germans músics* (M. Arànega, Il·lust.). La Galera.

Grimm, J., & Grimm, W. (2004). *Ton i Guida* (E. Abeyà, Adapt.; C. Losantos, Il·lust.). La Galera.

